

Het verzelfstandigen van vrouwen is een van de voornaamste doelstellingen van onze organisatie. We organiseren vergaderingen, laten mensen ervaringen delen en geven educatieve lezingen.

Vrouwen verzelfstandigen

De vrouwen in onze zelfhulpgroepen kijken elk jaar reikhalzend uit naar 8 maart, *internationale Vrouwendag*, om samen te komen en feest te vieren. Dit jaar kon deze viering helaas voor het eerst niet doorgaan omdat vrouwendag samenviel met *Holi*. De viering van dit feest duurt drie dagen lang. Het is het festival van de liefde, de kleuren en de lente. De rituelen die ermee gepaard gaan maken het onmogelijk voor vrouwen om bijeenkomsten te organiseren.

Dus maken we gebruik van de gelegenheid - of het ontbreken daarvan - om u twee jonge vrouwen voor te stellen die zich ondanks erbarmelijke omstandigheden staande houden in het leven en kleur brengen in de levens van de mensen die deelnemen aan ons *Rahrai* project.

Priyanka en *Rekha* waren twee van de kandidaten die onze programma-coördinator ons had voorgesteld voor het dorpsanimatie-programma. We waren blij hen te kunnen opnemen in ons team. Ze kregen opdrachten als helpsters van de coördinator in hun eigen dorpen. *Priyanka* was verstandig en ambitieus. Ze vertelde, in de periode waarin ze voor ons werkte, dat ze een cursus mode-ontwerp wilde volgen aan een overheidsinstituut voor beroepsopleiding van de overheid, een ITI (*Industrial Training Centre*). Ze is achteraf ook begonnen aan die opleiding en alles leek goed

Priyanka was zeer creatief en doeltreffend als werkneemster bij ons. (Ze is degene die papier vasthoudt).

We werken samen met de politievrouwen aan de bewustmaking van cybermisdaad.

te gaan. Maar twee maanden geleden kreeg onze programma-coördinator een telefoontje vanuit haar dorp, om ons te laten weten dat ze zelfmoord had gepleegd. Hij haastte zich ter plaatse en vernam dat ze 's ochtends vroeg naar de tempel was gegaan en daarna het huis nabij de tempel was gaan schoonmaken.

Daar werd ze aangetroffen, hangend aan een balk van het dakgebinte. Hij ging haar familie opzoeken en trof daar het stoffelijk overschot van *Priyanka* aan. De dorpsversten waren ook ter plaatse, om snel-snel de overlijdensrituelen te volbrengen en haar lichaam te cremeren. Op dat ogenblik liet de situatie ons niet toe enige actie te ondernemen. De familie wenste dit hoofdstuk duidelijk zo snel mogelijk af te sluiten. Het gerucht deed de ronde dat *Priyanka* een relatie had gehad met een man, die haar vervolgens had gechanteerd met foto's die ze met hem had gedeeld. Ze was te beschaamd geweest om haar familie en de samenleving nog onder ogen te komen. Na de Covid 19-pandemie is het gebruik van de smartphone overal fel toegenomen en zelfs een verstandige, gestudeerde jonge vrouw als *Priyanka* kan nu een makkelijke prooi worden voor wie die gebruikt voor misdadige doeleinden. Om online-misdaad tegen te gaan heeft de overheid alle onderwijsinstellingen de opdracht gegeven, cyberclubs in te richten. Wij werken nu samen met zo'n team om het bewustzijn van het belang van cyberveiligheid bij te brengen. Er worden ook speciale sessies gehouden om de dorpsvrouwen van de ridsico's bewust te maken.

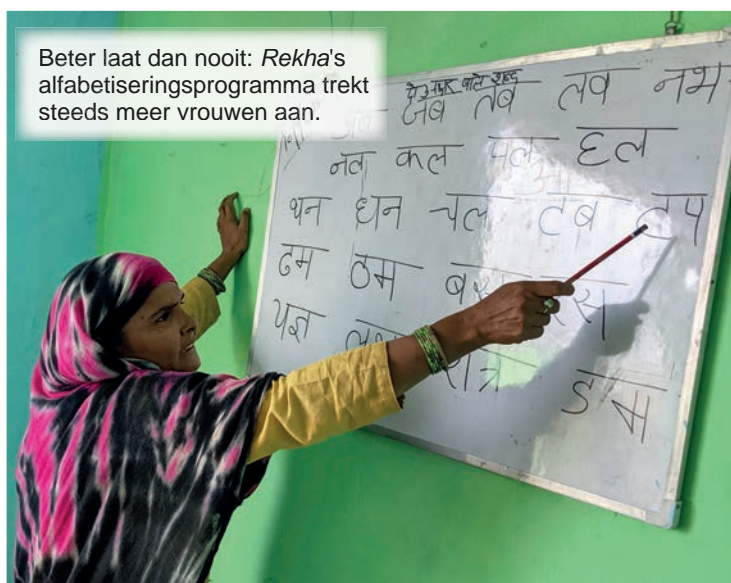
Een dak... drie generaties

Rekha van haar kant is dieper betrokken geraakt bij de levens van de mensen in haar dorp en begint er echt het verschil te maken. In November 2022 bezochten we een van haar alfabetiseringsprogramma's, waarbij drie generaties in kleermakerszit op de vloer in een woning zaten en ijverig leerden lezen en schrijven. Ze waren allemaal, zoals de kinderen bij ons op school, gretig om ons te tonen wat ze hadden geleerd! Hoewel de oorspronkelijke bedoeling was geweest, hun korte woorden en tekens te leren herkennen, wilden zij zelf de lessenreeks uitbreiden zodat ze de kranten zouden kunnen lezen. Ze begrijpen nu dat de oude traditie van het uithuwelijken van meisjes vanaf de leeftijd van 13 moet stopgezet worden. *Rekha's* moeder was al 5 jaar lid van ons zelfhulpprogramma en ook *Rekha* was door ons geïnspireerd bij het nemen van haar levensbeslissingen. Zij is nu op haar beurt een inspiratie voor de mensen die op haar pad komen.

Behalve met ijveren voor goed onderwijs voor kinderen is ze daarnaast ook actief bezig met de economische verzelfstandiging van

vrouwen. In maart 2023 bezochten we nog een andere bijeenkomst die door haar werd geleid, van een groep bestaande uit 11 vrouwen die een beslissing moest nemen over een activiteit om inkomen te genereren. Acht van deze vrouwen behoren tot de *kewat / dhimar* kaste (een kaste die werkzaam is in de zoetwaterviskwekerij). De groep wil een stuk moerasland aan de rand van het dorp omvormen tot een visvijver. Dit stuk grond van 4 hectare behoort toe aan de overheid en die wil het verpachten. Er is een zeer langdurige procesgang voor nodig om het doel van de vrouwen te bereiken. De dorpsverste heeft erin toegestemd, hun aanvraag over te maken aan de hogere overheid. *Rekha* heeft goede hoop, dat de groep dit stuk land zal toegezegd krijgen. Ze vertelde ons dat de volgende droom die ze wil verwezenlijken is, goudsbloemen te gaan kweken, wat de boeren meer inkomsten zouden brengen.

Beter laat dan nooit: *Rekha's* alfabetiseringsprogramma trekt steeds meer vrouwen aan.

Toen ik klein was, wou ik net als mijn vriendinnen stoppen met school. Maar toen zei mijn moeder dat ik ermee moest doorgaan tot ik kon lezen en schrijven. Ik volgde haar raad op. Toen ik in klas 8 zat, zei ik haar dat ik kon lezen en schrijven en dat ik ermee wou stoppen. Maar ze zei: je zit nu toch al in klas 8, waarom zou je niet doorgaan tot klas 10? Toen ik in klas 10 zat, was ik groot genoeg om te beseffen dat onderwijs zeer belangrijk is. Ik was het enige meisje in de lokale school, die niet in mijn geboortedorp ligt. Na klas 12 volgde ik online les aan een open universiteit, tot ik mijn bachelor's diploma behaald had. Ik had geen plannen om te gaan werken, want meisjes gingen niet werken in mijn dorp. Zoals alle andere meisjes ben ook ik getrouwd. Mijn tante stelde een kandidaat voor en mijn familie vond dat het een gezonde, knappe jongen was, die goed de kost verdiende als chauffeur. Ik zei dus ja. Maar al gauw sloeg alles om. Hij verloor zijn baan, en hij stond me niet toe te gaan werken en ook niet om contact te houden met mijn ouders. Hoe beter ik hem leerde kennen, hoe dieper de kloof tussen ons werd. Ik kon echt niet langer in zijn huis blijven, waar ruziemaken een dagelijkse routine was. Dus toen ik 4 maanden zwanger was, ging ik weer bij mijn ouders wonen. Intussen bleef ik hopen dat hij zou veranderen, maar er gebeurde niets. Ik beviel van een meisje en ik was daar heel blij mee want ik had ervan gedroomd, een dochtertje te krijgen. Het moederschap brengt mij veel vreugde en geeft mijn leven betekenis. Mijn doel is, haar goed op te voeden en zelfstandig te maken en haar alles te geven wat haar vader mij niet kon geven. Mijn opleidingsniveau kwam op dat moment goed van pas. Ik kon gaan lesgeven in een plaatselijke school of voor een programma om vrouwen te verzelfstandigen. Ik koos voor het laatste. Ik begon te werken, met mijn dochtertje. Ik wil de vrouwen hier duidelijk maken dat ze veel onbenutte capaciteiten bezitten en ik zou willen dat alle meisjes in mijn dorp naar school gaan. Met de hulp van het Werk der broden zal ik deze droom bewaarheid doen worden.

Rekha is heel trots op haar dochter. Het is haar doel, het kleintje veel liefde te geven en een goede opvoeding.

Rekha leidt 20 vrouwengroepen in haar dorp.

Rekha

Inschrijvingen welkom, Sint-Antoniusschool — Jadwar

In India begint het nieuwe schooljaar op 1 april. De zomervakantie begint midden mei en eindigt eind juni. De school heropent op 1 juli. Om de inschrijvingen tijdig te laten beginnen hebben we affiches opgehangen in de naburige dorpen omheen de school. We worden veelvuldig gebeld om inlichtingen. Voorlopig is ons telefoonnummer hetzelfde als voor de Sint-Antoniusschool in Dugawar.

De fundering voor het gelijkvloers ligt er al, en een deel van het gebouw met 5 klaslokalen en WC's zal klaar zijn tegen de eerste week van april. De peuter- en kleuterklassen en het

eerste en tweede leerjaar openen dit jaar al. De rest van het gebouw wordt later afgewerkt. We hebben een team van vrouwelijke lesgevers aangesteld voor deze nieuwe school. We huren een verblijfplaats voor de nieuwe personeelsleden vlakbij het dorp, in afwachting dat we betere accommodatie kunnen aanbieden als een deel van de school hiervoor is ingericht - net zoals we dat gedaan hebben in de school in *Rahrai*. *Elizabeth Paul* is een van de eerste onderwijzeressen die ons is komen vervoegen in 2004. Tien jaar later, in 2014, ging ze van *Dugawar* naar *Rahrai* om de nieuwe leerkrachten daar te helpen opstarten. Nu zal ze verhuizen om bij de groep nieuwe leerkrachten in *Jadwar* te gaan wonen. Als ervaren, wijze kracht geniet zij al ons vertrouwen als leider van de groep nieuwelingen. Leerlingen die niet te voet naar school en terug kunnen, zullen transport nodig hebben. Gelukkig hebben twee lokale bewoners zich al aangemeld om te voorzien in de transportnaden van de school in *Jadwar*.

Terwijl wij de opening van de school voorbereiden is het van belang, de dorpsbewoners te motiveren om hun kinderen naar school te sturen. We zijn op zoek naar een dame voor het sociale werk maar we realiseren ons dat

Molly Sebastian's bezoek in maart had vooral tot doel, de pradhans en dorpsbewoners te ontmoeten, vooral de vrouwen.

dit niet het goede moment is om daar vrouwen aan het werk te krijgen. Dus stelden we een nieuwe veldwerker, *Mr. Singh*, als coördinator aan, die metertijd helpers zal rekruteren in de dorpen. *Singh* heeft gewerkt op de afdeling sociaal werk van het bedrijf TATA in de stad dichtbij *Jadwar*. We hebben hem leren kennen via onze programma-coördinator. Hij heeft 10 jaar ervaring met veldwerk en staat goed aangeschreven op dat gebied. Hij is vader van 4 kinderen, waarvan de jongste gratis les zal volgen op onze school. Om meer financiële stabiliteit te waarborgen zal hij zijn vrouw aanwerven als verzorgster van de allerkleinsten op school.

Het is van groot belang dat het project een stabiele, deskundige verantwoordelijke heeft om het veldwerk te ontwikkelen dat hand in hand gaat met ons onderwijsproject voor de kinderen.

We hebben de inschrijvingen voor de *Sint-Antoniusschool* in *Jadwar* al van start laten gaan.